

Nr 336.

Av herrar Öhman och Persson, Helmer, om en instruktion för den svenska representationen hos Förenta Nationerna i enlighet med andra världsfredskongressens budskap.

I nuvarande internationella läge är av synnerlig vikt att Sverige för en utrikespolitik, som tar sikte på att mildra spänningen i världen och därmed bidra till fredens bevarande. Vid den andra världsfredskongressen i Warszawa riktades ett budskap till Förenta Nationerna och alla länders parlament, i vilket en rad konkreta förslag framställas. I budskapet framhålls bl. a. följande:

»Som språkrör för de folk vilka dignar under krigsbudgeternas tunga bördor och besjälade av önskan att tillförsäkra en hållfast och varaktig fred åt hela mänskligheten, framlägger vi för Förenta Nationerna, parlamenten och folken följande förslag:

Absolut förbud mot alla slag av atom-, bakterie- och kemiska vapen, mot giftvapen, radioaktiva vapen och alla andra medel för massförintelse.

Fördömande av den regering, vilken först skulle utnyttja dessa vapen, såsom krigsförbrytare.

Andra världsfredskongressen, vilken är medveten om sitt ansvar inför folken, riktar också en högtidlig maning till stormakterna och föreslår dem att under åren 1951 och 1952 genomföra en progressiv, samtidig och proportionell minskning med en tredjedel till hälften av alla mark-, flyg- och sjöstridskrafter.

Sådana åtgärder kommer att göra slut på upprustningen och minska riskerna för aggression.

De kommer att lätta de bördor som belastar staternas budget och tynger alla folklager.

De kommer också att bidra till återställandet av det internationella förtroendet och det nödvändiga samarbetet mellan alla nationer, oberoende av deras samhällssystem.

Kongressen deklarerar att kontrollen över förbudet mot atomvapnen och andra vapen för massförintelse, liksom kontrollen över vanliga vapen är tekniskt genomförbar. Ett internationellt kontrollorgan, förfogande över kvalificerade inspektörer, måste upprättas under säkerhetsrådet. Det skulle åligga detta organ att kontrollera såväl nedrustningen som tillämpningen av förbudet mot atomvapnen, bakteriologiska, kemiska och andra vapen för massförintelse.

För att bli effektiv måste kontrollen inte endast gälla stridskrafterna, förefintliga vapen och vapenproduktion i den omfattning som uppgivits av varje land, utan också på begäran av den internationella kontrollkom-

missionen, kunna utsträckas till att gälla inspektion av stridskrafter, vapen och vapenproduktion som kunde antagas icke vara uppgivna.

Dessa förslag för minskning av stridskrafterna utgör en första etapp på vägen till den allmänna och fullständiga nedrustning, som förblir slutmålet för fredens anhängare.

Andra världsfredskongressen uttalar som sin övertygelse att freden inte kan tryggas genom att eftersträva en maktbalans vilken medför ny kapprustning. Kongressen understryker att de föreslagna åtgärderna inte ger några militära fördelar åt någon som helst nation, men att de obestriddligen kan leda till att avvärja kriget samt höja välståndet och öka tryggheten för all världens folk.

Vi riktar uppmärksamheten på att övergången från fredsekonomi till krigsekonomi alltmer försvårar de ekonomiska förbindelserna, utbytet av råvaror och industriprodukter. Vi anser att detta har ett ödesdigert inflytande på levnadsstandarden hos många folk, att det hindrar de ekonomiska framstegen och handelsutbytet samt att denna situation blir en källa till konflikter som hotar världsfreden.

Med hänsyn till folkens livsintressen och i avsikt att förbättra den internationella situationen begär vi att normala handelsförbindelser återupptages mellan länderna på ömsesidigt gynnsamma villkor, som motsvarar folkens behov, utesluter varje slags ekonomisk diskriminering, tryggar folkhushållningens utveckling och den ekonomiska självständigheten för såväl stora som små stater.

Vi anser att spärrarna för de kulturella förbindelserna mellan folken leder till oförståelse och söndring, alstrar en atmosfär av ömsesidigt missroende och gynnar krigspropagandan.

Å andra sidan anser vi att bevästandet av de kulturella förbindelserna mellan folken skapar förutsättningar för deras ömsesidiga förståelse och stärker deras förtroende till den gemensamma kampen för freden.

Följaktligen vädjar vi till alla regeringar om att bidra till förbättringen av de kulturella förbindelserna mellan folken för att kunna göra dem mera förtrogna med varandras kulturskatter. Vi begär regeringarnas stöd för att genomföra internationella konferenser av konstnärer och intellektuella, ömsesidiga besök i varandras länder, utgivningen och den vidaste spridningen av litterära verk samt bekantgörandet av konstnärliga arbeten från andra länder.»

Då dessa förslag syfta till att minska krigsfaran och stärka fredskrafterna föreslås,

att riksdagen i skrivelse till regeringen hemställer, att en instruktion för den svenska representationen i Förenta Nationerna utarbetas i enlighet med Andra Världsfredskongressens budskap.

Stockholm i januari 1951.

Gunnar Öhman.

Helmer Persson.